

lighed for det, vil jeg sige: Lad os gøre alt — det er jo ikke meget, vi kan gøre her —, hvad vi som lovgivende Myndighed kan, for at skaffe de bedste Vilkaar i vort Land for den frie og levende Højskolevirksomhed.

Dinesen: Jeg kan slutte mig til alle de foregaaende Talere i at udtale Anerkendelse af den danske Folkehøjskole. Det er rigtigt, at den har vundet Anerkendelse ikke alene i vort eget Land, men ogsaa udenfor dette. Der har været en Tid, hvor dens Stilling og Opgaver var omstridte. Det er vi nu komne ud over, og det giver mig derfor ikke nogen Lejlighed til særlig Omtale. Men der er en Side ved den danske Højskole, som jeg ikke kan lade være at omtale, en Side, om hvilken der ogsaa i sin Tid var afvigende Meninger, det er Spørgsmaalet om dens Tilsyn. Naar jeg nu nævner dette, er det ikke for at fordybe mig i dette Spørgsmaal, men kun fordi jeg ikke under den Forhandling, vi her fører, vil have undladt at nævne, at den sidste Tilsynsmand paa Statens Vegne overfor de danske Folkehøjskoler, Feilberg, ved sin i høj Grad fortrinlige Virksomhed efter min Mening har løst Spørgsmaalet om Statens Tilsyn med Folkehøjskolerne paa en fuldkommen gyldig Maade. Han var udrustet med den rette Indsigt og den rette Takt til at udøve den Gerning, og jeg er overbevist om, at der fra Ministeriets Side vil blive gjort, hvad der kan gøres, for, at der i den kommende Tid kan blive arbejdet videre i det Spor, han har bragt Tilsynet med Folkehøjskolen ind i.

Af den ærede Ordfører for Flertallet og for øvrigt ogsaa de følgende Talere er der ikke levnet meget, som giver mig Anledning til omfattende Udtalelser. Jeg ser ikke rettere, end at den ærede Ordfører for Flertallet berørte alle de Punkter i Lovforslaget, som kræver en nærmere Overvejelse og Undersøgelse i Udvalget. Han berørte dem alle med den Hensynstagen, som jeg ogsaa mener, vi bør lægge for Dagen ved Behandlingen af alle disse Enkeltheder, og det fremkalder derfor ikke nogen Modsigelse fra min Side. Jeg vil kun i al Almindelighed udtale, at jeg ser ikke rettere, end at, alt vel overvejet, er den

danske Folkehøjskole og de Landbrugsskoler, som slutter sig til den, i Forhold til Udbyttet den billigste Skole, vi har her i Landet. Det er en Ting, jeg mener det er rigtigt at fremhæve. Overvejer vi nøje de Byrder, som Staten og det offentlige paatager sig i Anledning af Folkehøjskolen, tror jeg nok, at det, jeg her siger, vil bekræfte sig. Højskolen kan jo undertiden have forskellige Vanskeligheder at kæmpe med, og i de senere Aar er der indtraadt en ny Vanskelighed for Folkehøjskolerne, ejendommeligt nok som Følge af den forbedrede Stilling, vi skabte for Almueskolen her i Landet. De bedre Lønninger, sikrere Pensionsbestemmelser o. lign. for Almueskolens Lærere medførte, at mange Kræfter, der ellers vilde have stillet sig til Raadighed for Folkehøjskolen, enten gik til Almueskolen eller blev ved den, og der har derfor vist sig nogen Vanskelighed for Folkehøjskolen ved at faa de fornødne Lærerkrafter, en Vanskelighed, der har vist sig ved mere end een af de bestaaende Skoler. Det er en Omstændighed, som jeg mener, vi ikke bør undlade at tage i Betragtning, naar vi overvejer hele dette Forhold.

Blandt de faa Enkeltheder, som jeg kunde ønske at nævne, var der det især af den ærede sidste Taler (Grønberg) berørte Spørgsmaal om Antallet af Aarselever og Spørgsmaalet om tidligere eller senere Støtte til nyoprettede Skoler. Jeg er af den Formening, maaske noget i Modsætning til den sidste ærede Taler, at man maa foretrække at være noget strengere overfor nyoprettede end overfor bestaaende Skoler, selv om disse sidste har lidt ondt ved at faa den fornødne Tilgang af Elever. Jeg er ikke blind for, lige saa lidt som den sidste ærede Taler, at adskillige af disse Skoler er gode Kulturcentrer i den Egn, hvor de findes, og at der ikke alene gennem den egentlige Skolegerning udrettes noget paa disse Skoler, men ogsaa i en videre Kreds uden om dem. Ogsaa det Hensyn gør, at jeg mener, man her bør optræde med nogen Lempelighed. Men naar jeg mener, at man maa lægge noget større Strenghed for Dagen overfor Spørgsmaalet om Oprettelsen af nye Skoler, saa er det ud fra det Synspunkt, at man nødig skal give Plads for Spekulation. I den